

Katowice, dnia 24 sierpnia 2026 r.

INFORMACJA Nr 34/2026/EW

o wypadku zbiorowym (dwa wypadki powodujące czasową niezdolność do pracy) spowodowanym odprężeniem wywołanym wstrząsem górotworu o energii $6,5 \times 10^6$ J, do którego doszło w dniu 14 sierpnia 2026 r. o godzinie 9²⁴, w polu eksploatacyjnym SI-XII/6 oddziału G-52, w KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG „Polkowice-Sieroszowice” w Kaźmierzowie.

W dniu 14 sierpnia 2026 r. o godzinie 9²⁴, w polu eksploatacyjnym SI-XII/6 oddziału G-52 (dalej: „pole”) wystąpił samoistny wstrząs górotworu o energii $6,5 \times 10^6$ J.

Pole, w którym roboty górnicze prowadził oddział G-52 kopalni KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG „Polkowice-Sieroszowice”, zlokalizowane było na głębokości ok. 1150 m p.p.t. Złoże rud miedzi w tym rejonie, o miąższości od 0,35 do 3,30 m, zbudowane było z wapieni cechsztyńskich, łupków miedzionośnych oraz piaskowców białego spągowca. Warstwy złożowe rozciągały się w kierunku WNW-ESE i zapadały pod kątem 2-4° na NNE. Nad stropem złoża zalegały szare, ciemnoszare i beżowoszare dolomity wapniste i wapienie dolomityczne o łącznej miąższości 7,2 do 13,4 m. Wyżej występowały średniokrystaliczne, często warstwowane, twarde i zwarte anhydryty. Miąższość występujących w spągu słabo zwiezłych, białych, jasnoszarych lub beżowych kwarcowych piaskowców drobnoziarnistych, o spoiwie węglanowym, węglanowo-ilastym i ilastym, wahała się w granicach od 4,2 do 22,1 m. Poniżej szarego piaskowca występowały słabo zwiezłe, jasnoczerwone, czerwone i brązowo-czerwone piaskowce drobnoziarniste, o spoiwie ilastym lub ilasto-węglanowym. W polu występowała seria uskoków normalnych o biegu NW-SE i zrzutach dochodzących do 0,6 m.

Złoże w polu eksploatacyjnym zaliczone zostało do II stopnia zagrożenia tąpnięciami i I stopnia zagrożenia wodnego, natomiast stanowiska pracy zaliczono do II stopnia zagrożenia klimatycznego. Dla robót eksploatacyjnych w polu SI-XII/6 opracowany został i zatwierdzony przez KRZG projekt techniczny eksploatacji zawierający szczegółowy projekt eksploatacji. Pole eksploatowane było systemem komorowo-filarowym zugięciem stropu (J-UGR-PS). Rozcinkę prowadzono wyrobiskami o szerokości 7 m przy stropie oraz wysokością zgodną z zadaną furtą wybierania (nie więcej niż 5 m), z projektowym podstawowym wymiarem filarów 7×9 m do wysokości pasa P-39 oraz 8,5×12 m na lewym skrzydle pola oraz 8×12 m na prawym skrzydle pola. Wyrobiska zabezpieczane były obudową kotwową rozprężną o długości kotew 1,8 m w siatce kotwienia 1,5 × 1,5 m. W polu ustanowiona została strefa szczególnego zagrożenia tąpnięciami z limitem zatrudnienia 8 osób. Minimalny czas wyczekiwania po robotach strzałowych w polu wynosił: 2 godziny w strefie szczególnego zagrożenia tąpnięciami i 1,5 godziny - poza strefą. Obowiązywał rygor grupowego strzelania co najmniej pięciu przodków w ramach robót rozcinkowych.

W dniu 14 sierpnia 2026 r. o godz. 9²⁴, w polu eksploatacyjnym wystąpił wstrząs górotworu o energii $6,5 \times 10^6$ J, którego ognisko zlokalizowane zostało na wybiegu pola w rejonie projektowanego skrzyżowania komory K-90 z pasem P-51. W strefie zagrożenia znajdowało się 8 osób wykonujących roboty górnicze (wiercenie i kotwienie przodków, transport kamienia) oraz pobieranie prób złożowych w wyrobiskach. W wyniku dynamicznego oddziaływania skutków wstrząsu dwóch pracowników doznało obrażeń powodujących czasową niezdolność do pracy. Poszkodowani wycofali się z rejonu zagrożenia z pomocą współpracowników. Wezwano zastępy ratownicze Górniczego Pogotowia Ratowniczego wraz z lekarzem zabezpieczenia medycznego JRGH, którzy udzielili pomocy poszkodowanym podczas ich transportu pod szyb. Następnie poszkodowani zostali wydani na powierzchnię i przewiezieni do Szpitalnych Oddziałów Ratunkowych.

Po przeprowadzeniu w dniu 15 sierpnia 2026 r. na zm. I WSP oględzin wyrobisk pola, stwierdzono skutki w postaci:

- obsypania ociosów w przodkach komór od K-80 do K-102 w zakresie od czoła przodka do pasa przycaliznowego;
- urobienia filara wydzielanego komorami K-99 i K 101 na głębokość do 1,5 m o największym nasileniu od strony pasa P-49 oraz w komorze K-90, w obu jej ociosach, na odcinku ok. 10 m od czoła przodka;
- lokalne wypiętrzenia spągów w komorach K-90, K-91, K-99, K-101 i K-102, od czoła przodka do pasa przycaliznowego włącznie, wynoszące średnio 0,3 m;
- wypadnięcie sygnalizatora rozwarstwień stropu na skrzyżowaniu komory K-92 z pasem P-49.

Ponadto w wyrobiskach pola stwierdzono pozostawione cztery samojezdne maszyny górnicze, z czego jedną objętą skutkami wstrząsu - samojezdny wóz kotwiący SWKf w przodku komory K-93 z pasa P-49.

Na podstawie oceny skutków wstrząsu zjawisko zakwalifikowane zostało jako odprężenie.

W związku ze zdarzeniem, Dyrektor OUG we Wrocławiu wydał decyzję, którą wstrzymał ruch zakładu górniczego KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG „Polkowice-Sieroszowice” w Kaźmierzowie, w części dotyczącej prowadzenia robót rozcinkowych w polu, do czasu: przeprowadzenia kontroli wyrobisk pola oraz ich obudowy i doprowadzenia ich stanu do zgodności z ustaleniami projektu technicznego oraz usunięcia skutków wstrząsu, a także wyprowadzenia maszyn pozostawionych w wyrobiskach, na zasadach ustalonych przez KRZG; dokonania przez Zespół O/ZG „Polkowice-Sieroszowice” ds. Rozpoznawania oraz Zwalczania Tępań i Zawałów analizy szczegółowego projektu eksploatacji w polu, ze szczególnym uwzględnieniem dostosowania profilaktyki tąpaniowej oraz obowiązujących zasad i rygorów prowadzenia robót do zaistniałych warunków geologiczno-górniczych z uwzględnieniem zaistniałego wstrząsu wysokoenergetycznego i jego skutków. Ponadto, wstrzymał ruch samojezdnej maszyny górniczej - samojezdnego wozu kotwiącego SWKf do czasu sprawdzenia jej stanu technicznego, usunięcia uszkodzeń i doprowadzenia do stanu zgodnego z dokumentacją techniczno-ruchową oraz

uzyskania zezwolenia Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego na ponowne oddanie do ruchu.

Ewentualne inne działania Dyrektora OUG we Wrocławiu będą podjęte w toku prowadzonych badań przyczyn i okoliczności.

Informację opracowano na podstawie danych z OUG we Wrocławiu.